

MEV
TEK HECELİK UYKU
FERYAL TILMAÇ

Feryal Tilmaç, Adana'da doğdu. Adana Anadolu Lisesi'ni ve Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi bölümünü bitirdi. Öyküleri, denemeleri, çevirileri çeşitli dergi, gazete ve dijital platformlarda yayınlandı. "Trilobis" adlı öyküsü 2006 Altıkitap Öykü Ödülü'ne değer görüldü. *Mevt Tek Hecelik Uyku* yazarın 2007'de Okuyan Us Yayınevi tarafından yayınlanan ilk öykü kitabıdır. Öyküleri yurtiçi ve yurtdışında çeşitli antolojilerde yer aldı. İkinci öykü kitabı *Aradım Yaz Dediniz* 2009 Sait Faik Hikâye Armağanı'na değer görüldü. *Esneyen Adam* adlı öykü kitabı 2013 yılında YKY tarafından yayınlandı. Yazar 2008 yılından bu yana çeşitli kurum ve kuruluşlarda yazı ve okuma atölyeleri yürütmektedir.

Mevt Tek Hecelik Uyku

Feryal Tilmaç

İthaki Yayınları - 1289

Türkçe Edebiyat Dizisi - 12

Yayın Koordinatörü: *Tuğçe Nida Sevin*

Editör: *Ayla Duru Karadağ*

Düzeltili: *Burak Albayrak*

Kapak Tasarımı: *Hamdi Akçay*

Sayfa Düzeni ve Baskıya Hazırlık: *B. Elif Balkın*

1. Baskı, 2007, Okuyan Us Yayın

İthaki Yayınları'nda 1. Baskı, Aralık 2017, İstanbul

ISBN: 978-605-375-746-7

Sertifika No: 11407

© Feryal Tilmaç, 2017

© İthaki, 2017

Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.

İthaki™ Penguen Kitap-Kaset Bas. Yay. Paz. Tic. Ltd. Şti.'nin yan kuruluşudur.

Caferağa Mah. Neşe Sok. 1907 Apt. No: 31 Moda, Kadıköy - İstanbul

Tel: (0216) 348 36 97 Faks: (0216) 449 98 34

editor@ithaki.com.tr – www.ithaki.com.tr – www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık

Gümüşsuyu Cad. Topkapı Center, Odin İş Merkezi No: 403/2 Topkapı-İstanbul

Tel: (0212) 613 30 06 - Faks: (0212) 613 51 97

Sertifika No: 29652

İTHAKİ TÜRKÇE EDEBİYAT

FERYAL TİLMAÇ

Mevt

Tek Hecelik Uyku

i t h a k i

i t h a k i

Babam'a

i t h a k i

i t h a k i

İçindekiler

KİM
tek

Ah be Canım!.....	19
Sen Hiç Böyle Şey Duydun mu be Muharrem?.....	27
Bankta Oturan Kim?	35
Hurma Ağacı Cinayeti.....	51
Kim Demiş?.....	59

i t h a k i
AŞK
ikili

Bay Leonardo'nun Beyaz Piyanosu	71
İtiraf.....	85

KELİME
üçlü

Sözlük.....	101
Bulantı.....	107
Tohum.....	113

ARIZA KADIN

dörtlü

Büyüteç	123
Benmişim!	123
Çingene Çiçekleri	141
Trilobis	149

İNSAN KAYNAKLARI

beşli

Aklımda	163
Bay Lavanta Neredesiniz?	171
Berk Edilgen Kimdir?	181
Ehlinaz: BİR Garip Kız	191
Çapaçul	199

i t h a k i

Aylardır bölük pörçük uyuduğun terli uykuların son iki gecedir seni tamamen boşladılar. Adeta bir isyan bu, başkaldırı, arsızca ayaklandılar. Nicedir çok karışıkta kafan. Yatma saati yaklaşırken huzurlu bir heyecan duyuyordun. Hayatın istediğın gibi gitmiyordu. Düşünceleri, hatta hayati bir tarafa bırakıp soluklanıyordun yine de o kesik, tedirgin uykularında. Düşlerin vardı sonra, korkularınla yüzleşiyordun. Bir şeyleri düşlerinde olsun istediğın biçimde yaşayabiliyordun. İki gece önce olan oldu, başkaldırdı uykun. Hakkını veremiyordun onun da belki. Bir şeyi hakıyla yapamıyorsa insan hiç bulaşmamalı. Bunu da tarttın kafanda. Elinden geleni yaptın. İlaçlar aldın eş dost tavsiyesiyle, sıkıcı romanlar okudun. Mavi göğün altında çitten atlayan koyunların sayısını milyonlara vurdurdun. Lavanta kokulu ılık banyolar aldın, kıtır kolalı temiz beyaz çarşaf lar serdin. Dağ başında huzurlu küçük bir kulübede olduğunu hayal ederek papatya çayları demledin. Son iki gecedir güzel hayaller bile kuramaz olduğunu fark etin. Farklı bir yol denedin. Uykunun çeşitlemeleri üzerinde düşündün. Anestezi alarak bayılmak vardı, bir de ölüm. Önce ilkini hayal etmeye karar verdin.

Kurguladığın oyun bir hastane odasında başlıyordu. Evvela elinin üstünde uygun nokta bulunup bir damar açıcı takıldı. Daha sonra içinde hafif bir sersemletici olan serum şişesiyle arana inceden bir boru hattı döşendi. Üzerinde beyaz ameliyat gömleğın vardı, başında iki hastabakıcı ile sevdiğın birkaç kişi. Hasta yatağından kırılacak eşya özenıyla kaldırılıp sedyeye konulduğunda çoktan bulutlanmaya başlamıştın. Odadan becerikli hareketlerle sürülerek hasta asansörüne götürüldün. Asansöre bindiniz, sen, hastabakıcılar, ayaklı serum şişesi. Yakınlarını hasta asansörüne almadın. Her şeyin bir mantık çerçevesinde olup bitmesi gerekiyordu ki, sonunda kendini inandırıp amacına ulaşabilesin.

Ameliyathanenin bulunduğu –nedense– zemin kata indiniz. Çelik kapılar açıldı, sedye içeri süzüldü. Duş bosesine benzeyen başlığı, yeşil önlüğüyle doktorunu gördün hayal meyal. Gülümsüyordu, karşılık vermek istedin, hâlâ başındaydı aklın, zor da olsa becerebildin. Bu sefer hassasiyetle –hayalde herkes olağıandışı dikkatli ve şefkatliyi– ameliyat masasına aktarıldın. Pek sert, dar, rahatsız olduğunu düşünecek oldun da masanın, vücudun kazanmaya başladığı ağırlığı kaybeder gibi olunca bu düşünceyi aklından attın. Sonra anesteziyi yapacak doktor geldi yanına. Bu en sevecen olanıydı her nedense. Olacakların ikinizi de ilgilendirdiğini hissedebilmen, bu mücadelede yalnız olmadığını bilmen için daima birinci çoğul şahıs üzerinden konuşuyordu. “Nasılız?” diye soruyor, “Harika görünüyoruz doğrusu,” diye kendi kendini cevaplıyordu. Sonra seni garip konularda konuşturmaya çalıştığını fark ettin, sevgi sözcüklerinde cömert davranıyordu. Artık vü-

cludunun iyiden iyiye ağırlaştığını duydun, saymaya başladın. Ona kadar varamayacağını deneyimle biliyordun. Bir külçe gibi özlediğin uykuya yaklaşıyordun. Bir, iki, üç, dört... Herhalde en fazla birkaç sayı daha ilerleyeceğini düşünüyordun. Beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on, on bir, on iki... Daha ne kadar dayanabilirdin ki?

Önce beyaz maskeleri, boneleri, yeşil önlükleriyle doktorların terk etti hayali. Ne ayaklı serum şişesi vardı görünürde, ne de elinin üstündeki damar açıcı. Steril ameliyathane ortamı yavaşça silikleşerek yerini başucu kitaplığının sokak lambasının ışığında belirginleşen silueti, karşında durup duran gardırobun kapakları, etajerin üstündeki okuma gözlüğün, yanında cep telefonun ile yerini çok tanıdık bir görüntüye bıraktı. Yatak odandaydın, yine uymayı başaramamıştın. Kalktın hayal kırıklığı içinde salona gittin. Camın önüne oturup bir sigara yaktın. Karanlık sokağı seyretmeye koyuldun. Evine epeyce geç kalmış bir sokak sakini hakkında iftira dolu hikâyeler uydurdun. Seçeneksiz değildin. Bir öncekinin ucuna eklediğin sigaranı söndürdün. Bir gecelik uyku için her şeyi yapmaya hazırdın, sadece bir gecelik uyku. Ölümünü kurgulamak üzere yatağına gidip, döne döne kırıştırdığın örtülerine büründün.

Gözün tavanda, seni uykunun ılık kucacağına götürmesini umduğun sahenin detaylarını düşünürken, fiziksel varlığına ilişkin farkındalığın daha önce hiç deneyimlemediğin bir boyut kazandı. El, ayak parmaklarının kemikleri, üstlerini örten deriyi yırtarak dışarıya fırlayacaklardı sanki. Kabuğunu kırmak isteyen larvalar gibi duydun onları. Hissettiğin ağrı iğrentine baskın çıktı. Dirseklerin, dizlerin,

göğüs uçların büyüdü. Bedenin kendini uç noktalarından çekiştirerek genişletmek ister gibiydi. Ama en kötüsü dış-lerindi. Olması gerektiğinden çok fazla dışın olduğuna yemin edebilirdin. Sıgılmıyorlardı sanki de rahatça yerleşebilirler diye ağzını olanca açıklığında tuttun. Dışlerin etine can yakan çivilerle tutturulmuştu. Dilinin yardımıyla sökmeye çabaladın. Yorgun, yaralı dilinin acısını, dudaklarına sürerek yatıştırdın. Düşünceler beyninde hiç durmadan akıyordu. Akıl kitabının sayfaları yetişemediğin bir hızla çevriliyordu. Bir sözcük takılmış plak gibi aklında dönüp duruyordu. Mevt: Tek hecelik uyku. Hayaline odaklanmaya çalıştın. Kendini ölüm döşeginde kurgulayacaktın.

Kafanda öncelikle ölmek için uygun yaşı evirdin çevirdin. Çok genç ölmene yüreğin dayanmadı. Düşündüğün senaryo gereği hâlâ güzel olmalıydın. Bu durum fazlasıyla yaşlanmış olmanı da imkânsız kılıyordu. Orta yaşın biraz üstünde karar kıldın. Hastaydın, öleceğin biliniyordu. Pek az zamanın kalmıştı. Tüm sevdiklerine cesaret verici konuşmalar yapıyordun. Bedeninin rahatlayıp olabilecek en geniş yüzeyle yatağa yayıldığını hissettin. Sıra hayatının aşkına geldi en son. Ölürlen bile güzel görünmenin gereği bu noktada kendini açıklıyordu. Senelerden sonra bile büyük bir aşkla seviliyordun. Üzgündü, sen de üzgündün. Bir zaman kavuşacaktınız ama yine de kötüydü. Yatağının yanına oturup elini tuttu. İlk karşılaşmanızı hatırladınız. Önce kim âşık olmuştu hâlâ bilmiyordunuz. Daha pek çok şey konuşunuz. Güldünüz, hatta son bir kez kavga bile ettiniz. Yine de şanslı olduğunuza karar verdiniz. Hep birlikte gitmek isterdiniz ama olmuyordu. Ortak yolunuzun sonuna gelmişsiniz artık. O ağlıyordu. Sen de ağlamaya

başladın. Yanakların ıslandı, öyle kaçırdın ki ucunu, inandın. Fena oldun, yüreğin sızladı. Burnunu çekerek kalktın, banyoya gittin. Elini yüzünü yıkadın. Olan uykun da dağıldı. Tam yaklaşmışken yine elinden kaçmıştı mutlu son. Tekrar salona gittin. Camın önündeki yerini aldın. Bilgisayarını açtın. Bir bu kalmıştı denemediğin, yazmaya başladın. Uykusuzluğunu yazacaktın. Batan balıkların yan gittiğini bilmenin rahatlığıyla bir de koyu kahve yaptın. Bir yudum kahve, bir nefes sigarayla başladın yazmaya...

i t h a k i